

angaa, hvordan Regnskabet skal føres, hvorledes Kassebeholdningen skal anbringes osv., er noget, som man strengt taget vist ikke havde Behov at sætte ind i Lovforslaget, men at det udmærket kunde ordnes administrativt, medens der er Ting, som burde have staaet i Lovforslagets Paragraffer, men som ikke staa der. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre ved. Skulde jeg nævne nogle enkelte af Lovforslagets Bestemmelser som maaske, om jeg saa maa sige, særlig ere faldne mig for Brystet som kommunal Mand, er det saadanne Bestemmelser som dem, der findes i §§ 7 og 11. Lovforslaget gaar for § 7's Vedkommende ud fra, at Kommunalbestyrelsen skal nedsætte et Udvalg paa 3 Medlemmer, der aarlig har at afgive Erklæring over, hvorvidt de, som have naaet en Alder af henholdsvis 40, 35 og 30 Aar, og som have indmeldt sig i denne Stats-, Spare- og Forsørgelsesanstalt, vedblivende kunne betragtes som ubemidlede og som saadanne have Kvav paa den Ekstrarente, som for de forskellige Aldre er sat til henholdsvis 1½, 1 og ½ pCt. halvaarlig. At det altid der vil være og nødvendigvis maa blive et vist Skøn, er jeg villig til at indrømme; men naar det hedder i al sin Almindelighed, at „ved ubemidlede forstaaes her Medhjælpere ved Handel, Haandværk og Industri, Fiskeri og Søfart samt Agerbrug osv., samt overhovedet enhver Mand eller Kvinde, der efter sine øjeblikkelige Livsvilkaar maa regne paa Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsenet eller Velgørenheden, som en rimelig Tilflugt for den Alder, i hvilken den personlige Erhvervsevne glipper“, er dette ganske vist en Antydning af, inden for hvilke Grænser Skønnet skal ligge, men jeg synes, at man i alt Fald maatte have nogen Norm for, hvormeget vedkommende kan være i Besiddelse af for at betragtes som ubemidlet. Det er sikkert nok, at vi altid der ville være nødte til at sætte den Grænse, som der skal være, et Sted, som vi skønmæssig finde er rigtigt; men der er den Fordel ved at have en bestemt, skønmæssig Kapital eller Værdier, omsatte i Kapital, fastslaaet som Norm, at saa ved man, at man i alle Kommuner gaar frem efter samme Regler. Man skulde dog helst være

nogenlunde sikker paa, at man ikke i en Kommune regner med, at en Mand, der er Ejer af 2,000 Kr., er ubemidlet, medens man i en anden Kommune siger: Han kan godt være Ejer af 3—4,000 Kr. og alligevel regnes for at være ubemidlet. Ogsaa maa det vistnok siges, at der er paalagt Kommunalbestyrelserne eller rettere de nævnte Udvalg paa 3 Medlemmer et meget stort Arbejde derved, at de, naar en Person først har faaet Ret til at faa denne Tilskuds- eller Ekstrarente, hvert Aar — det synes uden Opfordring fra vedkommende selv — skulle indsende en Erklæring om, at den Ekstrarente, som vedkommende hidtil har faaet, er han ogsaa berettiget til fremdeles at faa. Man maa huske paa, at der fra den ene Kommune til den anden flytter Folk, for hvis Vedkommende Udvalget jo ikke ved, om de have faaet denne Rente. Man maatte dog i alt Fald gaa ud fra, at de ogsaa hvert Aar skulle komme til Udvalget og sige: Ville I give mig en Erklæring om, at mine Formuesomstændigheder ere, som de være i Fjor. Det staar der ikke i Lovforslaget. Naar man læser det, som det staar, faar man ligesom det Indtryk, at Udvalget har paa egen Haand hvert Aar at indsende en saadan Erklæring angaaende de Interessenter, som have faaet Tilskuds- eller Ekstrarente. Og hvis jeg maa nævne § 11, hvor der ogsaa, om ikke just i samme, saa dog i nogen Grad gøres Krav paa Erklæringerne fra Kommunalbestyrelserne, vil jeg gøre opmærksom paa, at i denne Paragraf er der jo for saa vidt givet mere udførlige Regler, som der er sagt lidt om, baade hvorledes man skal beregne Interessentens Indtægt, og den Formue, han er i Besiddelse af, men ogsaa der vilde det vistnok være heldigt, om der var givet noget fastere Rammer for, hvorledes man beregner baade Formue og Indtægt.

Naar jeg nu har set paa Lovforslaget og søgt at gøre mig klart, hvilke Virkninger det vil faa, naar det føres ud i Livet, har jeg sagt til mig selv, at det, som vistnok kan siges at ville opnaas ved, at Lovforslaget, saaledes eller væsentlig saaledes, som det her foreligger, føres ud i Livet, er, at vi rundt om paa Landet ville komme af med de saa almindelig bekendte Attægtsforhold.